

كۆنسىرتى خۆ كوشتن

زىمناكو بورهان قانع

zimnaco@hotmail.com

بە هيچ جورىك ئىنتىمام بەم ژيانە سەخىفەو نى يە...

(ئەدامۆف)

بۇ يەكەم جار بوو لەژيانەدا سەردانى ولاتىكى ئاواها حەزىن بکەم، ئەو کۆمارە ھەموو بىرکردنەوہى ژيانەى گۆرى، ئەوى مىرنشینیك بوو لە بیدەنگى، مەملەكەتیک بوو لەحوزن و ئەسەف، بیلادیك بوو لە غەم و غوربەت، نیشتیمانیک بوو لە بیزارى .

بە عیشقى رۆژى ئەزەلەوہ چووم بۇ بەدەستەینانى ژيانىكى سەرمەدى كەچى خلودم نەبىنى، من بۇ ئەوہ چووم كە گویم لەنالەى مرۆفە مەستەكان نەبیت كەچى ئەوى مەيخانەيەك بوو لە ھاوار ...

ئەو ئیوارە غەمبارەى پاییز بەتەنھا لەكۆلانە رەنگ پەریوہكانى ئەو شارەدا پیاسەم دەکرد، بەسەر شەقامە خواروخیچەكەى ئەو شارەدا دەرۆیشتم و خۆم دەبىنى بووم بەجالجالۆكەيەكى ترسناك، بەدریژایى ئەو شەقامە غەمگینەدا هیچ شتیكم بەدى نەکرد جگە لەپەیکەریك كە سەرى سەرۆكەكەیان بوو بەلام پرى بوو لە ریقنەى كووختییه مەینەتبارەكان، سەرتاپای جەستەم نغرو بوو لە بۆنى خوین، ئاشنا دەبووم بە كووجەى غەمگین و ھەمیشە بۆنى خوینم دەکرد، دەریاپەكم بەدى كرد پرىبوو لە كالیبتۆسى زەرد ھەلگەراو، ئەو كۆمارە عەریسى تیا نەبوو ھەموویان ھاوسەرى بیزارى بوون، لەو خاكەدا تە نھا شەقایق دەروا چونكە ھەموو چەم و پروبارەكانى خنكابوون لە خوینی مەیوودا، ئاسمانى ئەو مەملەكەتە سەداپەك بوو لە قارەقارى قەلە رەشەكان، نیشانەى رەشبىنى و بەدبەختى لەھەموو كوچەكانیدا بەدى دەكرا خیابانەكانى ئەو مىرنشینە لە دلئىكى قەتیس دەچوون، بولبولەكانى ئەوى بوو بوون بە پەرەسێلكەيەكى دلئەنگ و بى سەمفونیا .

ناخود ئاگا له بهر خۆمهوه و پێنهم دهکردو تهعاروفهم له گهه گرمه ی سهحابیکی خۆله میشی دهکرد، ههندیك جار لووره ی گورگهكان و ههندیك جار وهپینی سهگه لاتهكان دلنه واییان نه دامهوه كه ئهم شاره ئاوه دانه .

پاش ماندوو بونیکی بی ماناو گه پانیکی بیهوده بهدوای مرؤفدا، پاش ئهوه ی ههستمکرد بینینی مهردوم بوته کاریکی مه حال برپارم دا له پهنا ی دیواریکی رووخوا دا كه میك ههنا سه سواری خۆم دهر بکه، لهو ساته دا كه نوقمی بیر کردنه وهکانم بووم گویم له دهنگیکی سهیر بوو، دهنگیك تیکه ل بوو لهبا ی پاییزو لووره ی گورگ و وهپینی سهگ و قریشکه ی هه وریکی ته نیا، ورده ورده دهنگه که زیادی دهکرد تا ئه و پادهیه ی گویم له چه پله پیزانیك بوو، دهست به جی دیواره رووخواه کهم به جیهیشت و به رهو لای دهنگه که رویشتم، هه ر کوچی رهنگ زهردم دهبپی و نه دهگه ی شتمه جی، هه ر خیابانی زه بوونم ته ی دهکردو شوینی مه بهستم بهدی نه دهکرد، تا ئه و ساته ی گه ی شتمه لای كه لاوه یهك، ده بینم حه شامه تیکی زۆر بیمانا له مرؤفی پرچ درێژو دان زهردو چلکن له پیاویکی خویان ئاسا کۆبوونه ته وه و چه پله بارانی دهکن، حه زم دهکرد له م کۆمیدیا به تیبگه م، کاتیك پرسیارم دهکرد كه س وه لآمی نه نه دامه وه و هه موویان به واقی و پماوه وه له کابرایان دهر وانی، خه ریک بوو هه راسان ده بووم بۆ زانینی ئه و شته ی شاراه بوو لای من و ناشکرا بوو لای ئه وان، تا له دواییدا چوومه لای پیریکی که نه فته و شکسته حال که له سه ر ته نه که یه ک دانیه شتوو کولله و سه سرکی برژاوی ده خوارد به قاپیک خوینی پشیله وه پیمگوت ؛ پیره پیاو مه به ست چیه هه مووتان لی ره خربوونه ته وه و شوینه کانی تری وولات بووه به سه حرایه کی رووت ؟! ئه و رۆژه هه مووان له زمانی یه کدی ده گه یشتین، پیره پیاو پاش ئه وه ی قاپیک له خوینی پشیله ی نو شکرد بی ئه وه ی به ره خورد له من بکات گوتی ؛ ئه و پیاوه چلکنه ی له سه ر دیواره رووخواه که وه ستاوه و به دهنگیکی ماتهم قسه ده کات سه روکی ئه م ئیماره ته یه به بۆنه ی جه ژنی له دایک بوونیه وه ئه م خیتابه ی ئاماده کردوووه بۆ ئیمه ی ده خوینیته وه له بهر ئه وه بی ده نگ به تا وه کو بزانه م ئه و کابرا خانه دانه چ مژده یه کی پیه ؟!

سه روکه که یان گوتار بیژیکی لیزان بوو، کاریگه ری له سه ر ده روونی هه موویان دروست کردبوو به ده دهنگیکی بهرز ده ناخافت و ده یگوت :

نه رۆژو نه مانگ به تاریکی ئه م رۆژگاره ره شه ناویرن، زۆر به نا ئومیدییه وه ده ئیم ئیمه له م ژیا نه دا خامۆش بووین و کوژاوی نه ته وه ژیا ن هه یج نییه جگه له بیهوده یه کی گه وره، باشتر وایه له بیابانیکی چۆلدا خۆمان بکوژین و لاشه که مان دهر خواردی قه له ره شیکی برسی بدهین، پیویسته له هه موو که سیك هه ئی بین و له گه ل که سدا قسه نه که ین، شیت ئاسا هه موو که سیك به دوژمنی خۆمان دابنیین و شیرازه ی کۆمه ل تیک بدهین و ژیا ن به پووچ سه هیر بکه ین چونکه هه می شه مه رگ وه ک دیوه زمه و کابوسیك له ناو جیگه ی نووستنه که ماندا یه، هه موومان بیزارو ووردو خاشین سه رتا پای جه سته مان خوینه و دلمان به هه یج شتیك خۆش نییه، ئیمه به ئییمان داوه هه رگیز به ژیا ن نه ئیین جوان چونکه ئه و وه ک لاشه یه کی بی نرخ لیمان دهر وانی ت و قه شمه ری به هه مووان ده کات، ئیمه له نیو گیژاوی کداین هه موو جوانیه ک وه ک خورافاتیکی بی به ها خۆی نه امی شه کات، ئازار ده چیژین و له که ناری ژیا ندا هه وه سمان له خۆ خنکاندنه، جه سته مان له قالب دراوه نازانین بۆ کوئی ده چین، ته نیا و نا ئومیدیین و خۆمان به کاریکی پوو چه وه سه رقال کردوو که نه ویش

ژیانه، نهیاده وهریمان ههیه و نهئاینده، هه میسه له په له قازیهکی سه خیف داین، پپوئیسته گۆشه گیری هه لێژیڕین و خۆمان پیشانی کهس نه دهین، جگه له تاریکی ته ماشای هیچی دی نه کهین و خۆمان نغرۆ بکهین له بیهۆشی داو باوهرمان به فریادرس نه بیته، ده بیته بزانی شتهکان هه مووی خه یالیکی قۆرن، ژن هیان، منالبوون، خوشه ویستی، چوونه نیو په رستگاکان، سواربوونی ماشین، گوپیگرتن له دهنگی که له شیر ..... هته باشتر وایه سه رمان بکیشین به شوستهی شه قامیکی چۆلدا که ته نهها سه گیکی گه پری تیدا بیته و به جهستهی هه لا هه لای خۆمان نهو سه گه گه ره تیر بکهین یان له شیتخانهیه کدا خۆمان گیر بکهین و دهروه نه بیین تا نهو کاتهی هه موومان ده بین به شیت یاخود ببین به خۆراکیکی نابووت بۆ گورگیکی درو هار .

سه رۆکه که تا ئیره به دهنگی بهرز نهو گوتارهی خوینده وه قورگی وشک بوو بۆ نهوهی بهردهوام بیته ئاگام لیبوو نهویش په رداخیکی له خوینی پشیلای نۆشی و گوتی :

ده بیته هه مووان گویمان له خیزه هه ناسه یه کهتر بیته له سه ره مه رگداو خۆمان ئیفلیج و خامۆش بکهین و له فه رامۆشی بوون و رق و کینه دا به مرین، هه رگیز عه شق تاقی نه کهینه وه و قه ناعه تمان به هیج نه بیته، له دلاره اوکییه کی بهردهوامدا بین و له سیبه ری خۆمان هه لیبین چونکه زینده گی فیلیکی گه وره یه له مردن و پیکه نینی ساخته یه به رامبه ر به هه ستیکی یه قین، مرۆف بۆ نازار چه شتن له نه بوونه وه دیته بوون له بهر نهوه پپوئیسته له سه رمان که قومارخانه ی ژیان پر بکهین له دۆراوی دلره ق..

سه رۆکه که هیشتا خیتابه کهی ته واو نه کردبوو خه لکه که هاواریان لی بهرز بووه و هه موو به یه که دهنگ ده یانگوت : پپوئیسته چی دی دریژه به ژیان نه دهین تاوه کو نازار نه چیژین !! لهو دهنگه جهماعیه زیاتر گویم له هیچی تر نه بوو، پاش ماوه یه کی کهم خه لکه که هه موویان خۆیان گوشت هه ریبه کهی به جۆریکی، شار به ته واوی په نگی خوینی پۆشی، خیابانه کان بۆنی لاشه ی مردوویان لی دههات، ئاسمان پری بوو له سه حابی سوور لووره ی گورگه کان زیادی کرد، قه له ره شه کان به قاره قار ناوازیکی نابووتیان ده ژهند، کرمه برسپیه کان هینده مردوویان خواردبوو له ماوه یه کی کهمدا بوون به مار و زه رنه قووته کان بوون به عه نقا، نه مه دزانی چی بکهم په نگی تیکچوو بوو، زه رد هه لگه پام، سوور هه لگه پام، مۆر هه لگه پام، پاشان پرته قالی هه لگه پام ده توانم بلیم په مه یی هه لگه پام، قاوه یی هه لگه پام، بنه وشه یی هه لگه پام و درۆم نه کرد بیته شین هه لگه پام.

حه زم ده کرد به شداری بکهم لهو ئاهه نگی خوشه دا، بۆ نهوهی نهو که رنه قالی خوینه جوا نتر و زیبا تر بکهم، بۆ نهوهی نهو سه مفوونیا خه مناکه شیرینتر بکهم، بۆ نهوهی نهو کۆنسیرتی خۆکوشتنه رازوه تر بکهم ده ستبه جی له ویدا خۆم گوشت و کرم تیدام.